

Motion till riksdagen

1985/86:Jo779

Margareta Fogelberg (fp)

Översyn av miljö- och hälsoskyddslagarna

Hälsoskyddslagen av 1983 och den reviderade miljöskyddslagen har varit i kraft några år och man kan redan nu konstatera, att de inte blev de utmärkta hjälpmedel man hoppats på.

Avsikten med lagarna var god. Dels skulle naturvården ges en bättre ställning, dels var det angeläget att få ett verktyg för att kunna komma till rätta med det som skadar vår hälsa eller omgivande miljö.

Den gamla hälsovårdsstadgans 38 § var heltäckande, eftersom den tog hänsyn till både hälsa och miljö, med den grundsynen att det som vår miljö far illa av till slut också drabbar människan. Det stora misstaget med de nya lagarna ligger i svårigheten att i varje ärende dra en klar gräns mellan vad som är att hänföra till den ena eller andra lagen. Endast ärenden som berör hälsoskyddet får handläggas av kommunal förvaltning, medan länsstyrelse sköter miljöskyddsärenden. För allmänheten blir denna hantering obegriplig. Samstämmiga rapporter från landets hälsovårdskontor visar att bristerna med två skilda lagar är så påtagliga att en översyn och en sammanslagning till en miljö- och hälsoskyddslag vore mest logisk.

Olika slag av exempelvis lukt, buller och vibrationer kan vara av så ringa grad att de understiger stipulerade normvärden för att kunna klassas som sanitär olägenhet. För den enskilda människan kan långvariga störningar av nämnda slag leda till sömnlöshet och psykiska besvär. Någon hjälp genom krav på åtgärder kan inte den kommunala myndigheten ge. Länsstyrelsen kan, med stöd av 39 § miljöskyddslagen, möjligen ge vissa rekommendationer till den som orsakat störningen.

Kontrollavgifter motverkar syftet att nå goda resultat

Mot det tidigare sagda kan anföras att det numera står kommunerna fritt att också ta över miljöskyddstillsynen och därmed kunna använda sig av miljöskyddslagen. Som kompensation för utökade arbetsuppgifter skulle kommunerna inte bara få lov till utan också vara tvungna att ta ut en tillsynsavgift.

För att åstadkomma verkningfulla åtgärder mot miljöstörande verksamhet är det angeläget att skapa ett förtroende mellan exempelvis industri eller jordbruk och tillsynsmyndighet. Avgifter vid varje rådgivningstillfälle eller besök för kontroll har rakt motsatt verkan. Bättre vore att vid tillståndsgivningen ta ut en engångsavgift. En del kommuner har redan nu en viss tillsyn som man frivilligt tagit på sig. Risken att kommunerna mer och mer kom-

mer att göra sig skyldiga till lagtrots är uppenbar. Obenägenheten att formellt ta över miljöskyddstillsynen är stor, eftersom man av tidigare nämnda skäl inte vill ta ut någon avgift.

Svårigheterna kan lätt förstås, om man tar ett jordbruk som exempel. Tillsyn enligt olika lagar som berör djurhållning, hälsoskydd och miljöskydd utövas lämpligen vid ett och samma tillfälle. När inspektören avslutat de båda förstnämnda, är det dags att slå på tiduret. Från och med detta moment skall inspektionen betalas av jordbrukaren. Var och en begriper att denna styckevisa hantering inte främjar goda relationer mellan myndigheten och den som står under tillsyn. Listan över dagliga svårigheter att sortera ärenden efter rätt lagstiftning skulle kunna göras lång. Det allvarligaste är dock att de förbättringar som skulle kunna göras uteblir på grund av formella hinder.

Miljöskyddslagen och hälsoskyddslagen såväl som förordningen om avgifter för provning och tillsyn enligt miljöskyddslagen är mogna för en revidering.

Hemställan

Med hänvisning till ovanstående hemställer jag
att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om översyn av miljö- och hälsoskyddslagarna.

Stockholm den 27 januari 1986

Margareta Fogelberg (fp)